

Kristeligt Dagblad

DEBATINDLÆG | 27.05.24 KL. 18:00 | **K**

Sporene fra Canada skræmmer. Der er brug for andre modeller for det værdige liv

Canada har bevæget sig, så godt en fjerdedel af befolkningen nu finder det relevant at løse strukturelle samfundsproblemer som hjemløshed og fattigdom med adgang til aktiv dødshjælp

Torben Larsen og Dorte S. Andersen

Canadiske Colette Julien viser et smykke, der symboliserer liv. Hun ønskede hjælp til at dø, efter at hun havde fået konstateret lungekræft i 2022. Foto: Alexis Aubin/AFP/Ritzau Scanpix.

To medlemmer af regeringens udvalg for en mere værdig død, der har forladt udvalget, samt et tredje udvalgsmedlem er alle stærkt kritiske over for den måde, udvalgets kommissorium forvaltes på: At udvalget fra start ser det som en opgave at opstille konkrete modeller for, hvordan aktiv dødshjælp og assisteret selvmord kan indføres i Danmark.

At udvalgsarbejdet har taget denne drejning, er dybt kritisabelt og noget, som oppositionen til både højre og venstre i folketingssalen har beklaget og undret sig over.

I Landsforeningen Arbejde Adler er vi alvorligt bekymrede for, at indførelse af aktiv dødshjælp/assisteret selvmord kan bringe løsningen af sociale problemer ud på et

farligt sidespor.

Siden Canadas legalisering af aktiv dødshjælp/assisteret selvmord for uhelbredeligt eller terminalt syge i 2016 har skræmmende eksempler vist, at en legalisering af adgangen til en værdig død har åbnet for en regulær social glidebane i spørgsmålet om, hvilke liv der anses for værd at leve. I Canada er der set eksempler på, at fattige og hjemløse har søgt om – og modtaget – aktiv dødshjælp, fordi de har opgivet at få den støtte, de har brug for – for eksempel et relevant hjem. Ligeledes er der eksempler på, at medarbejdere i den canadiske veteranadministration har italesat aktiv dødshjælp som et alternativ til hjælp over for de veteraner, som administrationen er sat i verden for at hjælpe.

I den brede samfundsmæssige debat har Canadas indførelse af adgang til aktiv dødshjælp flyttet diskursen om livets værdi så langt, at en undersøgelse fra det canadiske analyseinstitut Research Co. viser, at 27 procent af den canadiske befolkning nu mener, at fattigdom – som eneste udløsende årsag – i fremtiden bør kunne give adgang til aktiv dødshjælp. 28 procent mener, at hjemløshed – ligeledes som eneste udløsende årsag – bør kunne give adgang til aktiv dødshjælp.

Med andre ord: På blot otte år har Canada bevæget sig fra legalisering af aktiv dødshjælp for uhelbredeligt eller terminalt syge personer til en situation, hvor godt en fjerdedel af befolkningen nu finder det relevant at ”løse” strukturelle samfundsproblemer som hjemløshed og fattigdom med adgang til aktiv dødshjælp for den enkelte i nød.

Det er vores klare holdning, at mennesker i fattigdom og hjemløshed både kan og skal hjælpes til et bedre liv, herunder også til et værdigt liv, når livet nærmer sig sin afslutning. Derfor har vi sat gang i en debat om, hvorfor socialt udsatte så sjældent når frem til palliative tilbud, når behovet opstår. Desuden påtænker vi at udvikle et tilbud, som kan modtage og hjælpe socialt udsatte i livets sidste fase.

Torben Larsen er landformand, og Dorte S. Andersen er sekretariatschef i Landsforeningen Arbejde Adler.

Dette er et debatindlæg. Indlægget er udtryk for skribentens egen holdning.

Mest læste

¹
[24.05.2024 | DEBATINTERVIEWS](#)

Mor skulle betale 500 kroner for cocktailfest for mødre: Skoler er nødt til at sige, at mødre ikke kan holde fester uden deres børn

26.05.2024 | **ET LIV**

Elsebeth blev 51 år. På vej mod døden var der en følelse, som voksede:
Taknemmeligheden

3

23.05.2024 | **PODCAST**

Hun har fået børn og fjernet sit ene bryst, selvom lægerne frarådede det. For Ann Eleonora Jørgensen vægter hendes indre stemme tungest

4

24.05.2024 | **INTERVIEW**

Da en sommerfugl satte sig på Lars Rantes finger, vidste han, at det var et tegn fra hans afdøde far

5

26.05.2024 | **BOG**

Én stjerne: Ny bog er et problematisk sammenkog af identitetspolitik og kristendom